

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

Ч. 44 (787).

ВІВТОРОК, 13. КВІТНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, APRIL 13th, 1926.

No. 44 (787).

VOL. VIII.

ГЕНЕРАЛ ВУ ПЕЙ-ФУ І НАРОДНЯ АРМІЯ КОНТРОЛЮЮТЬ ПЕКІН.

Президента Туан Чі-Джуї усунуто від влади, а його прибічників роззброєно. — Бувший президент Цао Кун випущений на волю.

Депеша з Пекіну під датою 5. квітня повідомляла, що головна команда китайської народної армії заключила угоду з чілійським генералом Ву Пей-Фу, на підставі якої усувається манджурського генерала Чан Шо-Ліна від участі в політичному житті Китаю, за винятком, розуміється, Манджурії.

Між точками угоди були звільнення бувшого президента Цао Куна; реконструкція китайського уряду на конституційній основі; злуцтво армії Ву Пей-Фу мають дістати повну контролю над залізницею Пекін-Ганков; повне виліччювання впливу Фен Ю-Сяна й здавлення більшовизму.

Ця угода виглядала не дуже правдоподібною через те, що головним командантом китайської народної армії був відомий генерал Фен Ю-Сян, вели-

кий ворог закордонних імперіалістів і прихильник Радянського Союзу; а Ву Пей-Фу був одним з реакційних генералів, що разом з манджурським генералом Чан Шо-Ліном шовк відбирати Пекін з рук військ Фен Ю-Сяна.

Тимчасом друга депеша з Пекіну, під датою 10. квітня, підтверджує правдивість повисшого звідомлення. В цій депеші сказано, що в наслідок заключеної угоди між генералом Ву Пей-Фу і провідниками народної армії, в Пекіні виконано державний переворот.

Президента Туан Чі-Джуї усунуто від влади і держиться під домашнім арештом, а його прибічників роззброєно і перенесено до інших дільниць в подільній частині міста, де її включено в склад народної армії. Бувший президент Цао Кун зівстав освободжений.

В ГРЕЦІЇ ЗДАВЛЕНО ПОВСТАННЯ ПРОТИ ГЕН. ПАНГАЛЬОСА.

Відень, 9. квітня. — Офіційна депеша з Атен повідомляє, що грецькі моряки в Салоніках сьогодні збунтувалися. Грецька флота вирушила повною силою проти місця бунту.

Атени, Греція, 10. квітня. — Диктатор Пангальос здавив революційний рух, який загрожував вчора хвилею його правління, і сьогодні планує судити провідників руху. Закон вимагає смертної кари, якщо провідникам буде доведена вина.

Скликано надзвичайну военну раду для судження полковників Каракуфаса, Бакірджіса й Джавеласа, які були головними керівниками короткого бунту в Салоніках.

Берлін, 10. квітня. — Нинішні депеші з Білгороду повідомляють, що після вчерашнього бунту в Салоніках, Греція є обнята горожанською війною. Інші депеші повідомляють, що спробу повалити диктатора Пангальоса здавлено.

РЕЗИГНАЦІЯ ФРАНЦУЗЬКОГО МІНІСТРА ВНУТРІШНІХ СПРАВ.

Париж, 9. квітня. — Вчора ввечері оповіщено урядово, що міністер внутрішніх справ Люї Мальві зрештував.

Причиною резигнації не був стан ліхого здоров'я, як зразу було оповіщено, але постійні атаки на нього, як на міністра, зі сторони послів правих. Мальві хоче мати вільну руку, щоб боронити себе перед консервативними.

Париж, 10. квітня. — Багато політичних обсерваторів склонні думати, що резигнація Люї Мальві з міністра внутрішніх справ через гострі атаки на нього зі сторони консервативів — означає початок кінця

для девятого кабінету Бріана. Уступлення Мальві позбавить Бріана голосів лівиці, а не здохне йому голосів правих і центра.

Резигнація Мальві була прийнята на вчорашньому засіданні кабінету. Жан Дуран, міністер рільництва, зівстав назначений на його місце. Міністром рільництва на місце Дурана назначено Франціса Біне, адвоката й радикального посла.

Між послами лівого бльоку не скривають факту, що Мальві полишає кабінет на приказ багатьох своїх радикальних прихильників, які є проти політики прем'єра Бріана й хочуть повернути до влади уряд Еріо.

АРЕШТ БОЛГАРСЬКОГО КОМУНІСТА.

Софія, Болгарія, 9. квітня. — Болгарська поліція арештувала на сербському кордоні Христіана Кабакікова, який мав відношення до Болгарії.

Поліція каже, що з його арештування вона одержала інформації про існування широкого комуністичного заговору, зверненого проти буржуазних урядів Болгарії, Югосла-

вії та Греції. Між мнимими провідниками заговору мають бути грецький революційний генерал Плястірас, який є на вигнання з Греції, та болгарський революціонер Коста Тодоров. Оба вони мають працювати над промощенням дороги для революції у своїх країнах.

Положення Французів в Сирії дуже критичне

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ ПОВІДОМЛЯЄ З КАІРА, ЩО ВІДНОСИНИ В СИРІЇ Є ГІРШІ, НІЖ БУЛИ КОЛИБУДЬ ПЕРЕДТИМ. — ФРАНЦУЗЬКІ УРЯДОВІ КОМУНІКАТИ ПРО ВІЙНУ З ДРУЗЬМИ Є ЧИСТИМИ ФАБРИКАЦІЯМИ. — ФРАНЦУЗИ МАЮТЬ В СВОЇХ РУКАХ ЛИШЕ ЧЕТВЕРТИНУ ДАМАСКУ.

Каїро, Єгипет, 9. квітня. — Філіпінг Джонс, спеціальний кореспондент "Лондон Сондей Таймсу", представляє відносини в Сирії в зовсім іншому світлі, ніж це подають світові Французи. Свої заяви він підтверджує численними фотографіями.

З розказів Джонса виявляється, що французькі урядові заяви про те, що привернено мир, є чистими фабрикаціями і що дійсні відносини в Сирії є гірші, ніж були колибудь передтим.

Кореспондент каже, що як Французи не змінять своїх метод, то повстання Друзів зросте у всерасовий бунт, який обійме все населення.

Джонс підтверджує, що Дамаск є обляженим містом, якого лише четвертина знаходиться в руках Французів. Французькі пости є що ночі атаковані Друзами, які часто відносять успіхи.

Що більше, хоч денно відходить з Бейрута до Дамаску лише один потяг, то він складається переважно з панцирних вагонів і його атакують три рази на шість днів, часто так

близько Дамаску, що це видно з міста.

Кореспондент каже, що урядові французькі комунікати представляли недавні бої в Сирії як дуже незначні. В одному з них, в додатку до 45 убитих Французів, про що було сказано в комунікаті, згинуло 600 Альжирців і Сенегальців, але про це не було згадано ані словом.

Він наводить інші випадки в половині березня, коли французька колона в числі 7,000 людей була побита коло Гомсу половиною того числа Друзів і була примушена відступити до своєї бази.

Джонс гостро критикує французькі методи, особливо поведінку Сенегальців, які тероризують населення. Вони безмилосердно стріляють мешканців, якщо ті пробують ставити їм опір, і через них небезпечно ніякій жінці вийти з хати. (Сенегальці — це чорні жовніри з Африки на французькій службі.)

Кореспондент каже, що готра французька цензура недопускає в світ правди про дійсне положення в Сирії.

ПОМЕР ЛІДЕР ІТАЛІЙСЬКОЇ ОПОЗИЦІЇ.

Рим, 8. квітня. — Вчора помер у Франції Джіованні Амелдо, голова опозиції до фашистського уряду в Італії.

"Попольо д'Італія", фашистська газета в Мілані, остерегає сьогодні опозицію перед використовуванням смерті свого провідника, як це сталося бу-

ло після смерті соціалістичного посла Маттеотті.

Газета каже, що Амелдо сказав перед смертю "свому братові" Маріові, що його смерть не є наслідком насильства, якого він зазнав в липні минулого року в Монте Катіні (Італія), коли то його побили фашисти.

БОРІТЬБА МІЖ ПІДДУБНИМ І СТАН. ЗБИШКОМ У ВІННІПЕГУ.

В п'ятницю 9. квітня у Вінніпегу відбулися змагання між славним українським силачем Іваном Піддубним і відомим польським борцем Станіславом Збишком, бувшим світовим чемпіоном.

Піддубний має 54 роки, важить 260 фунтів і знає лише європейський спосіб боротьби, який вимагає, щоб борець положив свого противника на лопатки. Збишко є молодший і лекший, а через те і звинищений. Він має 47 років і важить 225 фунтів. Крім цього він від багатьох років бореться в Америці і засвоїв собі всі тутешні способи боротьби, як приміром, кручення ноги або руки, чого ніхто не знає в Європі.

Коли змирилися оба противники, було зараз видно, що Піддубний значно переважав силою Збишка, хоч через свою старість і вагу тіла не є такій рухливий, як цей останній. Кілька разів Піддубний мав Збишка на підлозі і здавалося, що рефері зараз признає йому побіду, але за кожним разом Збишкови вдалося висмикнутися з рук Піддубного. В той

час як Збишко ані разу не поставив Піддубного в критичне положення. Нарешті по 48 мінутах і 45 секундах боротьби Піддубний положив Збишка на лопатки.

Коли ж оба борці змирилися другий раз, Збишко побачив, що нічого не вліє Піддубному силою і взявся на хитрощі. Він почав ловити Піддубного за ногу, бачучи в цій свій єдиний ратунок. По кількох неуспішних спробах йому вдалося вхопити ногу Піддубного в такий спосіб, що старий борець не міг її вирвати. Кручення ноги є дуже болюче й Піддубний мусів піддатися, хоч Збишко й не положив його на лопатки. Побіду признано за Збишком. Боротьба тривала 17 минут.

Нога Піддубного була так ушкоджена, що здавалося, що він не вийде вже третій раз боротися. Але Піддубний вийшов. Збишко відразу вчепився за ушкоджену ногу і Піддубний по двох мінутах був приневолений піддатися.

Таким робом Збишко був признаний побідником над Піддубним.

В ЮГОСЛАВІЇ УТВОРЕНО НОВИЙ КАБІНЕТ.

Білгород, Югославія, 9. квітня. — Никола Узунович склав новий кабінет на місце уряду Пашіча, що зрештував минулої суботи. Кабінет обняв урядування вчора по полудні.

Уряд Узуновича складається з тих самих людей, що й попередній уряд, за винятком уступившого прем'єра Пашіча й міністра фінансів Стоядіновича.

КОМПАНІЯ ДЛЯ ПРОДАЖІ ЗЕМЛІ В КАНАДІ.

Вашингтон, 9. квітня. — Департамент торгівлі одержав відомість, що в Берліні засновано компанію з капіталом 50,000 марок для закупа, продажі й винайму землі в Канаді.

Компанія буде дано до вибору 25,000 акрів землі в Саскчевані, яка буде набута від сніпярської компанії. Земля ця буде поділена на фарми, які будуть продаватися головно для німецьких імігрантів.

Новозаснована в Берліні фірма називається: Канадійська Земельна Компанія.

ПРОПАЛО В ПОЧТОВОМУ ВАГОНІ 1,500 ДОЛ.

Саскатун, Саск., 8. квітня. — В дорозі до поштового уряду в Гудві, Саск., пропало вчора на залізниці \$1,500, які були в двох пакуночках. Чи грощі де загубилися, чи хто їх вкрад, нікому невідомо, і поштові власти та провінційна поліція почали розсліджувати справу.

Пакуночки з грощами, з яких один був заарештований до торговця збіжжям Джана Кендала, повинні були наспіти до постмастера в Гудві вчора ранком.

ЗЕМЛЕТРУС СПРИЧИНИВ ВЕЛИКІ ШКОДИ.

Лісбона, Португалія, 10. квітня. — Уряд одержав відомість, що шкоди на острові Фаялі, спричинені вівторком землетрусом, є найбільші в історії Азорських островів.

Десятки родин опинилися в крайній нужді й без даху над головою. Велику шкоду спричинено будинкам і багато з них завалилися. Локальні власти звернулися до уряду за допомогою.

МІСТО БАГДАД НАВИСТИЛА ВЕЛИКА ПОВІНЬ.

Лондон, 10. квітня. — Депеша з Багдаду повідомляє, що ріка Тигр виступила з берегів і завляла частину Багдаду. Повінь знищила 60 домів і 30 тубільців втопилося.

Вода заливає тепер військові бараки й положення стає шораз гіршим з кожною годиною.

ОТРОСНО БУВ. КАНДИДАТА НА ПРЕЗИДЕНТА.

Сан Антоніо, Тексас, 9. квітня. — Телеграфічні повідомлення з Мексика кажує, що генерал Флорес, бувший кандидат на президента Мексика, помер минулого тижня в наслідок отроєння.

Лікарські оглядини тіла вказали, що генералові давано малі дози отруї три місяці перед його смертю.

КОНФЕРЕНЦІЯ МАЙНЕРІВ ВІДКИНУЛА ПРОПОЗИЦІЇ КОПАЛЕНЬ.

Рішення майнерської конференції може привести до генерального страйку майнерів на першого травня.

Лондон, 9. квітня. — Представники британських майнерів відкинули сьогодні пропозиції власників копалень щодо поладження спору іза платні й години праці, що може привести до генерального страйку на 1. травня.

Вскраєва конференція Майнерської Федерації, яка тут засідає, лише одобрива рекомендації юніонного виконавчого комітету, щоб пропозиції власників копалень були відкинені і щоб майнери обстоювали при-

тому, що платня не має бути зменшена ані години праці продовжені.

Конференція відкинула також пропозицію, щоб теперішня вскраєва угода була заступлена окружними угодами. Один з майнерських провідників, Годжес, закликає майнерів, щоб вони стояли при умовах зівту вуглевої комісії, однак він втратив дещо свого впливу серед майнерів; а серед радикалів він вважається ренегатом їхньої справи.

МОЖЛИВІСТЬ СТРАЙКУ АБО ЛАКАВТУ МАШИНІСТІВ В АНГЛІЇ.

Лондон, 10. квітня. — Велика Британія нагло опинилася перед можливістю великого лакавту або страйку машиністів, у який буде замінених сім трейд-юній і більше як мільон робітників.

Страйк або лакавт може бути викликаний тим, що машиністи зажадали \$5 на тиждень підвишки платні, а роботодавці відмовилися сповнити це обмагання й переговори між обома сторонами розбилися.

Був би це другий великий страйк в додатку до генерального страйку майнерів, який оказується тепер неминучим. На-

віть найбільші оптимісти признають, що в наслідок розбиття переговорів між майнерами і власниками копалень, майнерський страйк висить на волоску.

В АНГЛІЇ ЗГИНУЛО 5 ВІПСЬКОВИХ ЛЕТУНІВ.

Лондон, Англія, 10. квітня. — Два аероплани зударилися сьогодні над місцевим аеродромом і п'ять військових летунів втратили життя. Аероплани впали з висоти 300 стій і в воздузі завалилися. Два офіцери й три жовніри згоріли разом з аеропланами.

ВИБІР НОВОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ КОМ. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Москва, 5. квітня. — На засіданні поширеного Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу, в якому брали участь делегати всіх Комуністичних Парцій, вибрано новий Виконавчий Комітет. Головою Виконкому остає далі Зіновев.

Від Всесоюзної Комуністичної Парції до Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу увійшли: Сталін, Бухарін, Зіновев і Мамульський. Робітничка (Комуністична) Пар-

тія Америки заступлена у Виконавчому Комітеті Чарлсом Е. Рутенбергом; його саступником є Макс Бедхат. Пепер вибраний членом організаційного бюра Комуністичного Інтернаціоналу.

Утворено р'яд секцій з окремими секретаріатами. Злучені Держави, Канада і Японія творять одну секцію під одним секретаріатом.

Шестий з ряду конгрес Комуністичного Інтернаціоналу має відбутися в 1927 році.

БАЛЬОН АМУНДСЕНА "НОРГЕ" ВІДЛЕТІВ З РИМУ НА ПІВНІЧ.

Рим, 10. квітня. — Бальон "Норге", який повезе експедицію Амундсена-Ексворта до північного бігуна, відлетів звідси сьогодні до Тульону у Франції.

Воздушний корабель полетить перше до Осльо в Норвегії, а звідти до Шпіцбергену, де для нього буде збудована спеціальна велика шоба. Перелет через бігун розпочнеться правдоподібно сідуючого місяця.

В своїй подорожі на північ до Осльо бальон перелетить через Швайцарію, Німеччину, Польщу, Швецію й Норвегію.

коди Едсворт з Нью Йорку не всядуть скорше до "Норге", аж поки він не прибуде до Кінге Бей на Шпіцбергені. Вони будуть вже мати все готове, коли прилетить бальон.

Відаль між Римом і Тульоном воздушною дорогою виносить около 360 миль.

"Норге", який був перше італійським військовим бальоном, був збудований в державній фабриці воздушних кораблів в Римі під дирекцією команданта Нобіле, який командує ним в його теперішньому полеті.

Бальон є 348 стій довгий, у найвищому місці високий на 85 стій, а в найширшому місці широкій на 64 стопи. Він може робити 62 миль на годину і везти пересічно вісім тон тягару.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ТРАВЕНЬ І КАМПАНІЯ ДОПОМОГИ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІЙ ПРЕСІ.

В Канаді, головню в її степових провінціях, тільки в травні починається лісна весна. В травні розвиваються дерева, зеленіють поля і дуги, все відраджується під благодатними проміннями травневого весняного сонця.

Вже в квітні вся природа радісно готується до вступу в місяць дійсної весни, в травень, бо він її відраджує після зимової сплячки й покликує до нового життя.

Так само й наша робітничо-фармерська преса. Вона теж чекає місяця травня, який змінив би її коріння й цим дав би могутній приплив енергії для її дальшого розвитку.

Тільки ж наша робітничо-фармерська преса вступає в місяць травень не після зимової сплячки, але після великої напруженої зимової праці. Робітничо-фармерська преса за зиму кормилася й розвивалася головню тими засобами, що її принесла дислопадова кампанія.

Що сказав же вичерпалася. Наша преса вступає в великий весняний місяць, який називають також місяцем робітничої весни й надії, перепрацьованою, з вичерпаними засобами.

А впереді довге літо — найтяжчий час для робітничо-фармерської преси.

Тож готуймося до травневої кампанії в користь робітничо-фармерської преси. Злучім всі наші організаційні сили й даймо в місяць травня своїй пресі ті засоби, якими вона могла б жити, розвиватися й боротися за робітничо-фармерські інтереси протягом літа й завжди.

ФАШІСТВУЮЧІ ГЕРОЇ Й ПАСЕЙСЬКИЙ СТРАЙК.

В Злучених Державах нема зорганізованих груп, які б самі себе називали фашистами. За те існують там зорганізовані групи, які і по своїй ідеології, і по своїх методах дуже наближаються до фашистів. Пріміром, чим "Американський Леґіон" так дуже вже ріднитися від чорних орд пана Муссоліні? Дати лише таку обстановку, яка була в Італії кілька років тому назад, то й вони не відмовились би повторити експерименту Муссоліні з іменом його страхотцівців.

Хоч тепер це і в Злучених Державах, і в Англії положення децю ріднитися від положення, яке було в Італії під час маршу чорносорокників на Рим, то проте елементи, яких ми називаємо — і цілком слушно — фашистами, наслідують час від часу методи своїх собратів в Італії.

Докази на це не бракувало в минулому, а вони й тепер. Перенесімося думкою на страйковий терен до Пасейку й матимемо підтвердження сказаного.

Недавно гурток членів Американського Леґіону, на чолі з одним дрібним (брудним) пасейським політиканом, зайшли до головної квартири страйкерів і вимагали винищення американського прапора на всіх салях, де збираються страйкери.

Чи й справді їм так дорогий американський прапор? Розуміється, що ні! Не в прапорі тут справа. Це лише дешева зачіпка. Головним мотивом, пока цим домаганням, було бажання спровокувати страйкових провідників "скаламутити воду".

Нісля цього, як всі інші засоби тероризму вичерпались, як не помогло нічого дику побивання страйкерів гумовими палицями та спроби отруєння страйкерів газами, тоді ці збирачі на суспільних відшадків пробує відтягти робітників на непевний гаюк фальшивого патріотизму і дешевою приманкою прапором.

Як-же це знову нагадає незабутні слова одного Американця, який сказав, що "патріотизм, це перна ланка для простачка і остання кришка мерзотника". ("Patriotism is the first delusion of a simpleton and the last refuge of a scoundrel").

Патріотизм! Респект для прапора! Що до цього останнього, то робітники Пасейку переконані дуже добре про це, як саме респектують американський прапор агенти працедавців й самі працедавці.

Коли то бувши жовіри несли онди американський прапор на самім фронті шкетової лінії, то це аж ніяк не вхоронило їх від звірячої розправи з ними паних поліцаїв, які нещадно побивали їх і кидали газів бомби в ряди безборонних жінок та дітей, що знаходились в рядах шкетчиків.

Леґіонери закладали від страйкерів, щоб вони кинули американський прапор і вийшли на своїх салях.

І дуже влучно відповів дани леґіонерам провідник страйку, сказавши, що зібрані робітничим Американ гроші комітет витрачуватиме на насущні потреби страйкерів та їхніх родин, як ось: хліб, одиг і дах над головою. Така відповідь дуже роздразнила фашистів і вони почали в дикий спосіб відражуватись і, кінці, почали аганяти свою злість на... комуністах, як звичайно.

"Наколи почуємо, що проповідуватиметься комуністичні доктрини під час страйку, то ми візьмемо закон в свої руки й заборонимо мітинги".

Так ось сказали. Коротко і ясно.

Але й цим вони не задоволи страйкових провідників. Ал-берт Вейсбор, організатор пасейських робітників, сказав леґіонерам, теж коротко і ясно, що на випадок, як вони нападуть на робітничий мітинг, то в робітників знайдеться подостатком сили на це, щоб належно відбити напад.

Нісля давнього американського звичаю, народ має право боронити свою домівку на випадок нападу ворога.

Це відноситься й до саля, яку певна група громадян винайме собі для певної цілі. Ці, що винаймають собі саля, що

заплатять за неї гроші, мають повне право боронитися в ній, як хтось на них нападає. І це страйкери знають прерасно й певно знають, як їм поступити на випадок нападу з боку фашистів, як оборонятись.

Страйк нився й ведеться в цілком законний і мирний спосіб; насильство проявлять виключно з боку працедавців, що признає навіть буржуазна преса. Отже: самі винуватці роблять напади, в цьому їм допомагає поліція й фашистські організації, а потім за це все складають вину на робітників, на комуністів.

ПОЛЬСЬКІ ПАТРІОТИ ПРО ПОЛЬЩУ.

— Прогуляк польських патріотів з Америки до Польщі. — Звіт патріота дра Каліша в Шікаго. — В Польщі самі злодії, ліноху і йолупи. — Польська преса плаче і признає рацію.

В наших руках польська патріотична газета "Гюстровани Курйер Цодезени" ч. 307, що виходить в Кракові. На 5-тій сторінці цієї газети надрукована стаття з великим наголовком: "Що американський Польяк говорить про свою "ойчизну". Тут даємо докладний переклад цієї статті:

Перед кількома місяцями до Польщі прибула з Америки прогуляк Польяк-лікарів. Та прогуляк мала характер туристичний. Наші земляки з-за океану переїхали цілу Польщу власними автомобілями, бо хотіли познайомитися з умовами життя і праці.

Вже в часі перебування в Польщі вони не ховали свого розчарування з приводу багатьох труднощів, з якими зустрілись з боку польської бюрократичної адміністрації і з приводу висказу, що добре дався їм в знаку.

Вже тоді ми чули від них, що по їхньому поверті в Америку, розвинуть вони агітацію, аби здержати польських громадян в Америці перед повертанням до Польщі.

Відгуки цієї пропаганди доходять вже до нас з-за океану. Ось народно-демократичний часопис "Дзєнік Зейонкови" додає, що виходить в Шікаго, подає звіт, який виголосив перед шікаговською польською колонією один з визначних працьовників в Америці і відомий хірург др. Каліш.

Др. Каліш опустив Польщу кілька літ перед війною, в Америці скінчив медичні студії і власною працею добився понавного становища. В останню часі, підчас прогуляк польських лікарів з Америки, був теж з ними і звидів цілу Польщу. Ось що сказав він в своїйому звіті по поверті:

"В Польщі треба стеретитися на кожному кроці" — і наводять приклади з власного досвіду, коли він робив деякі закупки, де його в немілосердний спосіб обманювали.

"Підкарияття після війни відбувається, але однокра зміна архітектури, це брак коров в кімнатах.

Згодля на мізерні заробітки і шалену дорожнечу, через застій в промислі і брак інцивентів, життя в Польщі просто жалюве. Фаховий робітник заробляє в день від 2 до 5 злотих, а звичайний обід коштує найменше 2 злоти. Тому й жєбраків скрізь повно.

Надмір інтелігенції, що не

хоче братись до торгівлі і промислу, це друга болячка. Горівка в Польщі погана, пиво не але.

Польський сойм робить дуже погане враження. Саля звичайна, проста. Всі говорять рівночасно, нічого не чути, ніхто не знає в чому річ. Після одягненні ніше всякої критики, образ нужди і роспукки.

Цлова війна між Польщею і Німеччиною, це дурниця. Через це не працюють копальні. Німці, це люде вирозумілі і мудрі. Польяк бундується й хотить показати Німцям, що-то вони можуть. Але за це по німському боку добробут і порядок, а на польському нужда. Земельна реформа в Польщі є цілковитою невдачею. Парцєляції маєтків — то упадок. Землю віддали таким людем, які нічого не продукують, або таким, які з бідую виживають.

Одним словом, Польща, та наша кохана, не є даннюю Польщею. Ані одної доброї річи в ній нема. Самі обманці, ошусті і злодії, люде непрактичні, ліноху і йолупи".

Наводячи ці слова зі звіту дра Каліша, (а всі підкреслення в статті не наші), краківський часопис "Гюстровани Курйер Цодезени" додає:

Др. Каліш виставив Польщі погане свідство. Це оуд дужє болючий, тим болючий, що виходить він з уст земляка. Але цьому не він винен, а ми самі. Треба нам багато працювати, треба багато вчитися, доки звітрують такого роду античні пугілки і не будуть подаватись нам перед сніданням.

Голос дра Каліша ми приймаємо, як оду з тих пігулок, які уздоровляють. Мають вони спеціальний несмак, близький навіть до отруї, від якої людина відвертається з соромом, але все-ж такі часом треба їх полкати, аби виздоровити".

На цьому кінець. Як-би такий звіт про панську Польщу подав був робітник, то його зробили б більшовиком, але-ж др. Каліш є польським паном і одним з провідників польських патріотів в Злучених Державах. Чи виздоровить від цих "пігулок" панська Польща, це велике питання. Польща тільки тоді буде здоровою, коли стане вільною Радянською Республікою і матиме робітничо-селянський уряд. А панська Польща закла та отруї так багато, що ніякі хірурги не поможуть її.

ЕВРОПА Й АМЕРИКА.

(З промови тов. Л. Троцького.)

Чи чули ви, товаришу, коли, як Троцький говорить? Не чули? Я також не чув. Кажуть, що коли 15. лютого 1926 року він промовляв в Експериментальному театрі в Москві про Європу й Америку, промовляв серйозно, то сая гула від сміху. Смішного нічого він не оповідав, знаємо добре не тільки тому, що тов. Троцький не сміхун, але й тому, що читали ми ту його промову. Він прості в своїй промові в уміччю-скастичний спосіб висмівав американську й всевітню демократію.

На жаль, не маємо можливості цілком передракувати ту його промову, тому наведемо тут з неї найбільш виразні уступи, які характеризують відносини між Європою й Злученими Державами. Так отже слухайте, далі говорить вже т. Троцький.

Час — це найліший критик по всіх питаннях. По-

взятим, неваже-ж Англія здасть свою перевагу без бою? Багато, в тому числі й я, уважали можливою війну між Англією й Америкою, при участі Японії, в 1922 — 1923 р.р. А замисль цього що сталося? Замисль війни стався... найчистіший "паціфізм".

Злучені Держави запросили Англію до Вашингтону й сказали: "Просимо сісти ось на цю карточку: у мене буде 5 одиниць (військових кораблів) і у вас буде 5 одиниць, у Японії 3 одиниці, у Франції 3 одиниці". Ось морська програма! І Англія згодилася.

Що це таке? "Паціфізм". Але паціфізм, який накладає свою волю дивовижною економічною перевагою й "мирно" підготовляє свою військову зверхність на найближчий історичний період.

А система Доса? Коли Пуанкарє (бувший премієр Франції) зі своїми забавковими плянами соваясь в центральній Європі, захопивши Рурський басейн, то Американці звідкись-то дивились у підзорні труби й вичікували. А коли падаючий франк і інші недостачі заставили Пуанкарє уступити, прийшов Американець і приніс плян до замирення Європи. Американець купив право руководства Німеччиною за 800 мільйонів марок та й то половину дала Англія. І за цю дешеву ціну, за 100 мільйонів доларів, ніоборська біржа посиділа свого контролера на чіно німецькому народові.

"Паціфізм"? Не викрутишся. Задумуюча паціфістська петля.

А зі стабілізацією валюти? Американцеві невигідно, коли в Європі хитається валюта. Невигідно тому, що це дає Європі можливість дешево вивозити свої товари. Стала валюта потрібна Американцеві. П для правильного напливу процентів з позичок і взагалі для фінансового порядку.

Як-же інакше вкладати капітали? І ось (Американець заставив Німців) запровадити цю сталу валюту, заставив і Англію, давши йому за це 800 мільйонів дол. позички. Лойд Джордж сказав недавно:

"Тепер фунт стерлінгів дивиться доларові прямо в лице".

Цей Лойд Джордж — найхитріший старичок. (Сміх.) Англієвкий фунт дивиться доларові прямо в лице тому, що у него, у фунта, за спільною 800 мільйонів доларів, щоб вирівняти йому спину, тому гордому фунтові стерлінгів.

А з Францією? Французька буржуазія боїться переходу до стабілізованої валюти. Це дуже глюча операція. Американець каже: "Не хочеш стабілізації, не позичу доларів, живи як знаєш". Американець вимагає від Франції роззброєння й сплачування довгів.

Найчистіший паціфізм — роззброєння, стабілізація валюти, й чого це? Америка збирається "мирно" поставити Францію на коліна перед собою.

Так каже тов. Троцький про американський паціфізм. Та це ще не все. Що він далі каже — прочитаєте в слідуючому числі "У.Р.В."

РЕЛІГІЙНІ БЕЗБОЖНИКИ.

Кожний читач, що читає "Укр. Роб. Вісті", бачить, що "У.Р.В." найменше ціпляється релігії. Просто виминають релігійні питання, що ними й так заповнені шпальти тих газет, які видають різні секти, які й без допомоги робітничих газет досить зручно поборюють себе взаімно й тим самі підравають релігію серед своїх парохіян.

Часто буржуазні газети з обуренням пишуть, що більшовики в Радянському Союзі закривають церкви. Але як закривають? В такий спосіб, як польська християнська шляхта руйнує православні церкви в Польщі? Чи може так, як демократична Чехословаччина насаджує католицизм в Пйкарпатті? Чи може вирішують релігійне питання зі зброєю в руках, як це тепер діється в Калкутці?

Ні, цього більшовикам не закінуть навіть найбільш їх вороги. Вже нашо "прихильний" до більшовиків український інформатор "Фрі Прес", а й той пише в тій газеті, що в релігійних дискусіях на Радянській Україні дається повну змогу попам та їх сторонникам виступати на платформі в обороні релігії. І якщо в якомусь селі закривають церкву, то робить це сама громада. Зглядно, в Радянському Союзі церкві не руйнують і не закривають, але самі парохіє перетворюють їх в наукові інституції там, де це вони хочуть зробити.

Ось телеграма з Ленінграду доносить, що радянська влада рішила перемістити собор Петра й Павла в історичний музей. Бачите, не руйнує, не закриває, але переміщує в наукову інституцію. І робить це якраз тому, щоб зберігти майбутнім поколінням цю історичну будову, здобутки архітектурного мистецтва, бо вони, втративши парохіян і не маючи державної субсидії, а божеї тимбільше, не є в силі заопікуватись цим собором і йому загрожує руйна, запустіння.

А що роблять християне? Ось вже три роки під ряд в центрі польської столиці, в Варшаві, польські християне руйнують православний собор, найкращу архітектурну будову. Динамітом розбивають стіни, що аж в сусідніх домах вікна вилають. Вибухів буває по 60 в одному дні. Руйнується ар-

хитвір византійської культури, як каже "Діло", а з обломками каміння й бетону летять в повітря коштовні малюнки (образи святих і самого бога).

Це роблять не більшовики, але християне. Ці християне руйнують не поганську божицю, але такі християнську. Уявіть собі хоч на хвилину, що таке робили б більшовики? Цілий побожний світ й вся буржуазна преса рететуваля б ріжними голосами. Але, що це роблять християне — то й світ мовчить і навіть не уважає цього протирелігійним. "Діло" каже, що навіть Турки, захопивши від Греків Константинопіль, не зруйнували собору св. Софії, а от християне руйнують.

Ну, та менше з тим. Під час минулої війни християне бомбами зривали історичні собори одні другим, а польські християне на Волині робили з церков стайні для своїх коней.

А що роблять наші побожні сусіди — єгомосці греко-католицизму й нового православія в Канаді? Що єпископ Будка говорив в своєму відчиті про православіє на греко-католицькому з'їзді минулого року? А по судах тягалися греко-православні й греко-католики — за що, як не за лайку, за наплювання одні других? А все отє райцебитіє на головах своїх єпископів — хто творив, як не православні православним? А напади з залізними друками й камінням православних парохіян на православний собор в Нью Йорку? Хто це робив, хто до него підбурював — більшовики?

Ні, самі єпископи, ті, що звуть себе божими післанниками.

А ось збудували "собор". Біжить в суботу вечером до того "собору", а там побачите на сцені представлення з голками "горівкою", біакою, музикою й іншими атрибутами "широкоукраїнського мистецтва". В суботу Дранко з "Перехитрили" кидає кием за дочкою, а в неділю піп проповідує єволюбо-же й сповідає грішних на тій самій сцені. І чи-ж треба каршої карикатури на релігію? Пригадайте лише слова Христа: "Дім мій, дім молитви нарешчєся, а ви зробили з него вертеп розбійників".

Це сказав Христос торговцям в єрусалиському храмі, це він сказав би дині тим, що в соборі улаштувають базарі.

Скільки можна навести таких примірів виступів отих релігійних безбожників — місця в газеті не хватило-б. І про ці події найменше говорять, або пишуть оті кляті безбожні більшовики. Повторяємо, найменше звертають на це уваги. Сама англійська буржуазна преса й українська жовтоблукитна пише про це багато більше, ніж більшовицька.

Хто побороє релігію, хто ширить безбожество — найкраще свідчить про це подія, що мада місьє недавно в Галіччині, в селі Молодятині й про яку читаємо, не в більшовицькій газеті, але в "Місіонарї прєсє серця Ісусового", органі висидити греко-католиків, що виходить з Жовків, в Галіччині.

В Молодятині умерла жінка, прєсбитєрїянка. Прєсбитєрїє, на чолі з "великомучеником" Павлом Кратом та ще одним своїм попом хоронили цю жінку. "Місіонар", висміває, як прєсбитєрїєські попи читають євангеліє, висміває цій похорон, співі, (не християне християни), навіть не оминув "духовної матки", жінки одного з попів. А далі "Місіонар прєсє серця Ісусового" пише про цей похорон ось що:

"Тимчасом на цвинтарі збиралася поважна громада людеї, негодуючи, в яким правом проти наваду місєвого священника викопано гроб для вступіння над вірн. Грєб клянува, щоб грїб засипали. І вимт жінку, дївчата, діт, гадзи кинулись і засипали грїб в мнугі, тай замкнули цвинтарну браму ланном на колодку.

Тимчасом новоріці зблизились до цвинтарної брами і остопили. Ше більше збраним, коли на запит — хто замкнув браму — почули рішучу відповідь одної жінки: — "дла нас тут місця нема, це наш християнський цвинтар!"

— "Ми християни" — вешняють сектанти.

— "А деж хрєст, виж вирєклись хрєста, ви гірш нехристів, гєть відєси" — заугада громада.

Поперебрані за ксьондїл, праз зі своїми дяками, пополютами, стали їм рувати і логи делькотїти, лиш Павло Крат зяв на відвагу і став ланном приносїтє казати пїтаючи, що нам покіньнє замириє!"

— "Ми її не винувимо але нас, що її поבלаумутили і нам в сєлє жорноко несли", пронїєся докір з боку груди.

— "Ми євангелїїні", зачали казати сектанти. Та тут зустрїли їх люде реготом — "алеж бо ангелїи, що відїї з самого дна пєкла повискакували, щєзайтє від нас!"

Тодї кинулось двоє з їх купки, щоби браму розбити. Та тут жінку, дївчата і діт та і чоловіки заступили їм собою дорогу кажує: — "руки мїра, нехристї, несмітє нам святаго мїра полагати!" Зявис крик, гамір, серед якого Крат зявив драматично руки в гору і став кричати у небо — "Боже, спусти огонь з неба і спади то смїття, що нас на цвинтар не пускає і очисть насї злоїтї душі". Тут обурєння дїшло до краю. Зявис пєкольний крик: "хто смїття, як смїтє, заволаки, таке говорити, гєть від нас, ви злоїтї" — додародї відш, запровадїти, вїслїтї нехристї, щєзайтє гуд відш пришилї!"

"Матїво Христоса прєзвїєтї їх, а нам не дай прости", заволаки хтєсь з гурту і як на розказ понаєся, розука писи "Прєсвїатєр Дїво Матєє, могоча краю".

Прїчєри бачуєи що не жарт, клянуєчи, останли мєртї на браму, а самї пїшли до нїєтї на скарту. Шобїю на другий дєнь Стартовіє зглядїє санїтарїих зарядко закопати жєрїя вєрку на цвинтарї. ("Місіонар прєсє серця Ісусового" за мїсьє березєнь 1926 р.)

Чи-ж не є це найкраща протирелігійна пропаганда, яку ширять самі єгомосці ріжних сект та їх органи, витворюючи отакі вибрики навіть з мерцями?

Читачи у "Фрі Прєс" з 8. квітня про безбожність і протирелігійну пропаганду більшовиків, бачимо, що інформатори, автори подих дописів і глухих перекручувань, бракує фактів (і кляпок в голові). Тож онім' прїходимо йому на допомогу й радимо подати до "Фрі Прєс", як самі проповідники християнства провадять протирелігійну пропаганду.

Більшовики є настїльки культурні, що ніколи й відє, ні там, де вони мають в своїх руках владу, ні там, де їх переслідують, обрїжують, де на них доносить — вони не виступають проти релігії в такий штабуцький спосіб, як ті, що релігію проповідують. В кожного більшовика є більше релігійної терпимості, чим в єгомосців ріжних сект і релігій.

Мусїл.

ПІДСУМКИ ПОШИРЕНОГО ПЛЕНУМУ ВІВКОМУ КОМІНТЕРНУ.

(Розмова з членом делегації К.П.(б.)У. на пленумі Комуністичного Інтернаціоналу тов. Скринником.)

Член делегації КП(б)У на пленумі Комінтерну т. М. Скринник у розмові зі співробітником харківських "Вістей" порушив підсумки роботи пленуму й став комуністичного руху в окремих країнах.

— Головне питання, що стояло перед пленумом, сказав т. Скринник, це те саме питання, що стоїть перед усіма компартіями — питання про зв'язок компартій з широкими масами. Питання стояло в різних формах. І як загальне питання — з приводу відітти Виконавчого Комітету, і як питання професійного руху — з приводу докладу тов. Лозовського, і наприкінці — як питання стани компартій окремих країн.

Єдиний робітничий революційний фронт — це ключ, шим відкриваються двері дальшого розвитку пролетарської революції. Пити тепер вірним шляхом — це значить, визначити лінію розгортання революційного руху. Тому пленум Виконкому звернув пильну увагу на всі доклади, що стояли на порядку денним.

Найбільша погроза у революційному рухові — ультралівий ухил. Він став тепер реальною небезпекою перед низкою компартій (німецькою, польською, італійською). У період тимчасової часткової стабілізації капіталізму, найбільш небезпечний ухил удаваного революціонізму, революційна фразеологія, відмова від справедливої єдності з масами в їхній боротьбі. Ультраліве керівництво в німецькій компартії привело партію до найтяжчої кризи. Партія на протяж останнього часу почала багато втрачати відносно чисельності та об'єднання, втрачала свій вплив у профсоюзах і могла дійти до жалюгідного стану секти.

У Польщі революційна фразеологія ультралівих зводила партію на рівень. Тільки рішуча боротьба компартії Німеччини, Польщі та Італії з цією небезпекою дозволила їм вийти з ультралівої кризи й на протяж короткого часу піднести та зміцнити свій вплив у масах.

Пленум Виконкому Комінтерну при обміркуванні цих питань не став на шаблонний шлях. Він так само цілком певно зазначив, що в деяких партіях переважає не ультралівий, а правий ухил. Цей правий ухил виявляється саме в тих партіях, де є значний колишній соціал-демократичний елемент, що не переварився у комуністичним соку й зберіг багато старих соціал-демократичних ухилів. Права небезпека реаль-

но стоїть перед компартіями Франції та Чехословаччини. З докладу румунської партії можна бачити, що окремі представники "правих елементів" у ній, як Кристеску, цілковито скотилися в болю ліквідаторства.

Шляхи до єдиного революційного робітничого фронту й завоювання мас виявлено з особливою яскравістю в докладі англійської компартії. Вона поки що не є численною, але вже міцно стоїть на ногах, має значний вплив на робітничі маси. Здійснюється, нарешті, прагнення Карла Маркса бачити пролетарський революційний рух в Англії, "перекласти комунізм англійською мовою".

Зазначу одне питання, що мало вагу для КП(б)У. Несподівано перед поширеним пленумом у всю широчінь стало національне питання для низки країн Середньої Європи та Балкан.

Резолюція 5-го Конгресу Комінтерну в національним питанні вимагає свого реального пристосування в новій теперішній обстановці. Деякі компартії, як наприклад, західно-білоруська, ЦК польської партії, а також румунська комісія президії Виконкому Комінтерну — стали на ґрунт підтримки гасла автономності, виходячи з того, що, ніби-то західно-білоруські трудящі маси стоять за гасло автономії Західної Білорусії, бесарабські широкі трудящі маси стоять за гасло автономії Бессарабії (це ніби в межах Румунії).

Цей принциповий автономізм немає нічого спільного з марксізмом, лєнінським роз'ясненням національного питання. Призначена поширеним пленумом спеціальна комісія в національним питанні категорично відхилила ревізіоністський, автономістський погляд у національним питанні. До цієї комісії належав і я.

На жаль, мені довелося закінчити свою роботу на пленумі через те, що я захворів і мусів вийхати. Крім того, через мою хворобу я позбавлений змоги брати участь у роботі сідної комісії, де мене дуже цікавило питання, що виникло про взаємовідносини між компартією Голандії та компартією одної з голандських колоній — острова Яви. Голандська компартія невеличка й немає поки-що потрібного впливу в широким масах. Навпаки, яванська компартія, хоча теж мала й нечисленна, — має далеко більший вплив у робітничім й національним русі. Питання про взаємовідносини компартій метрополії з колоні-

яльними компартіями — питання цілком нове, що дає багато для об'єднання комуністичного руху в метрополії та колоніях.

Відносно роботи делегації КП(б)У я повинен сказати, що вона складалася з 3-ох осіб: т. Мануйльського, т. Шумського й мене. Делегація КП(б)У дано місце в президії пленуму, куди ми висунули т. Мануйльського. Крім того, в політичній комісії нам теж дали місце, куди увій-

ГОЛОС З-ЗА МУРІВ БОЯРСЬКОЇ ТЮРМИ

Багато селян, засуджених на татарбунарській процесі, перебуваючи в румунській в'язниці в Жилаві, надіслали через берлінську організацію Міжнародної Організації Допомоги Революціонерам до організації, що взяла шефство над в'язнями татарбунарського-процесу, такого листа:

"Дорогі товариші! Ми надзвичайно зрадли, коли, перебуваючи в підземеллях жахливої румунської в'язниці в Жилаві, побачили число "Роте Гільде" ("Червона Допомога"), де ви вітаєте нас, селян, наших товаришів у великій боротьбі за визволення і берете на себе шефство над нашою долею. Ми підбадьорилися, коли довідалися про цю міжнародну солідарність робітників і селян, що стояли і стоять за одне з нами в нашій важкій боротьбі з румунською буржуазією, що вживає небувалого терору, щоб придушити дух боротьби бесарабського селянства, відірваного проти його волі від рідного йому Союзу Радянських Республік — тої селянства, що безумно бореться за те, щоб визволитися та ввійти до складу братніх республік С.Р.С.Р.

Ось уже майже півтора року, як ми опинилися в лаурах румунської олігархії після звірського придушення татарбунарського повстання. Ми не будемо перелічувати всього того жаху, що його ми зазнали, бо ми припускаємо, що ви знаєте про це. Ми знаємо, ми переживали, що все це вам відомо, але ми певні, що ви не можете уявити собі той жорстокої розправи і тих варварських методів, що їх вживало румунське військо при придушенні повстання.

Дорогі товариші! Стан бесарабського селянства надзвичайно важкий. Воно віддане на призволяще жандармів, а від них залежить життя кожного селянина: для села — нема законів. Закон — це жандарм та його нагай. Такий стан у кожнім селі, а в тих, що повстали, це жахливий: убивства, розстріли, підпали, отверті грабунки, насильство, і як наслідки всього цього — сотні і тисячі родин, що в них когось убито, або посаджено до рум. в'яз-

ниц, зруйнованих і пограбованих, що вмирають тепер з голоду, — тим паче, що у всій Бессарабії лютує голод в наслідок неврожаю.

Мені довелося брати участь у всіх роботах пленуму аж до того моменту, коли ухвалено резолюції, вироблені комісією. При ухваленні резолюцій я був відсутній і робота провадилася при участі ін. представників делегації К.П.(б.)У.

Хай живе Селянський Інтернаціонал.

Хай живе союз робітників і селян!

Хай живе плєбіцит та визволення Бессарабії!

Слідє 40 підписів.

НА ПРИКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ВИСИЛАЮТЬ ПІДОЗРЛИХ ЕМІГРАНТІВ.

Українська еміграція в Прикарпатті нині майже цілком орієнтується на Радянську Україну. У зв'язку з цим, поліція збільшила нагляд за емігрантами. Багато емігрантів вилітали в Чехословаччину в 24-годинний термін тільки за те, що вони намістилися висловити свої симпатії до Радянської України.

ПОДЯКА ЗА "ТВЕРДУ" ПОЛІТИКУ.

З Праги повідомляють, що віце-губернатор Прикарпаття одержує від чехословацького прем'єр-міністра Швеґли подяку за тверду політику, що він її проводить в Прикарпатській Україні. Швеґла наприкінці дощуча прикарпатському віце-губернаторові й надалі твердо правити Прикарпаттям і не збочувати з обраного ним шляху.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Чехословацька поліція вчинила тряс в секретаріаті компартії в Ужгороді і конфіскувала без усякої підстави знайдену там чужоземну комуністичну літературу.

НАСАДЖУЮТЬ КАТОЛІЦІЗМ.

В зв'язку зі складенням таємної угоди між католицьким єпископом Гебейом в Ужгороді та місцевою владою, остання відбирає від православних тобто церкви і передає їх католицьким єпископам. В багатьох селах населення нищить вночі церкви та церковні будинки, щоб не віддати їх католицьким єпископам.

пер негайної матеріальної допомоги нашим родинам, що до сього нічого і не звідкіля не одержували. Рятуйте наших дітей від голодної смерті, й ми ніколи не забудемо братерської допомоги робітників і селян усього світу. Ми певні, що наш заклик знайде відгук у ваших братніх серцях та що ми не станемо жертвами румунських в'язниць, а, всупереч кривавим бажанням румунської олігархії, незабаром знову станемо передовими борцями бесарабського селянства і знову піднесемо прапор визвольної боротьби.

Хай живе Селянський Інтернаціонал.

Хай живе союз робітників і селян!

Хай живе плєбіцит та визволення Бессарабії!

Слідє 40 підписів.

НА ПРИКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ВИСИЛАЮТЬ ПІДОЗРЛИХ ЕМІГРАНТІВ.

Українська еміграція в Прикарпатті нині майже цілком орієнтується на Радянську Україну. У зв'язку з цим, поліція збільшила нагляд за емігрантами. Багато емігрантів вилітали в Чехословаччину в 24-годинний термін тільки за те, що вони намістилися висловити свої симпатії до Радянської України.

ПОДЯКА ЗА "ТВЕРДУ" ПОЛІТИКУ.

З Праги повідомляють, що віце-губернатор Прикарпаття одержує від чехословацького прем'єр-міністра Швеґли подяку за тверду політику, що він її проводить в Прикарпатській Україні. Швеґла наприкінці дощуча прикарпатському віце-губернаторові й надалі твердо правити Прикарпаттям і не збочувати з обраного ним шляху.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Чехословацька поліція вчинила тряс в секретаріаті компартії в Ужгороді і конфіскувала без усякої підстави знайдену там чужоземну комуністичну літературу.

НАСАДЖУЮТЬ КАТОЛІЦІЗМ.

В зв'язку зі складенням таємної угоди між католицьким єпископом Гебейом в Ужгороді та місцевою владою, остання відбирає від православних тобто церкви і передає їх католицьким єпископам. В багатьох селах населення нищить вночі церкви та церковні будинки, щоб не віддати їх католицьким єпископам.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА НА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ.

Драматичні й співачко-музичні сили при Укр. Роб. Домі в Вінніперу вже склали свою програму праці на час пресової кампанії в місяці травні. Програма ця досить багата й різноманітна.

Започатковують цю програму учні Вищого Освітнього Курсу разом з товаришами першої групи мандоліністок і з Драмгуртком, виставою улюбленої вінніперської публікою оперетки п. н. "МАПСЬКА НІЧ", яку відіграють в суботу 1. травня.

В неділю, 2. травня, учні Вищого Освітнього Курсу дадуть власними силами величавий КОНЦЕРТ. Цими двома виставами товариші курсанти попрацюють Вінніпер, бо В.О.К. кінчається 30. квітня.

В суботу, 8. травня, Драмгурток відіграє знану в цілому світі драму в 5-ох діях з життя голандських рибаків п. н. "НАДІЯ". Драмгурток задалагелі готується до вистави ще досить тяжкої драми.

В неділю, 9. травня, відбудеться спільними музично-співачькими силами при У.Р.Д. КОНЦЕРТ.

В суботу, 15. травня, Драмгурток відіграє дуже смішну комедію в 5-ох діях, не грану ще у Вінніпер, п. н. "ШАЛАПУТ".

В неділю, 16. травня, дадуть величавий КОНЦЕРТ обидва мандолінові оркестри — власними силами з цілком новою програмою.

В суботу, 22. травня, Драмгурток відіграє прекрасну пєсу на три дії відомого українського письменника С. Васильченка п. н. "НЕ СПІВАЙТЕ ПІВНІ, НЕ ВМІШАЙТЕ НОЧІ".

В неділю, 23. травня, дадуть КОНЦЕРТ обидва підвідділи Секції Молоді ТУРФДім, які заснували вже свої власні хори й стало приготувлятися.

Останні суботу й неділю в травні покищо не включаться до вистав, бо це буде залежати від погоди й можливо, що в тих діях наш драматично-музичні сили разом зі всіма членами й членками робітничих організацій будуть вже проводити час на пікніку.

Клічемо всі драматичні й співачко-музичні гуртки ТУРФДім по цілій Канаді виготовити й у себе програми кампанії допомоги робітничо-фермерській пресі в місяці травні і дружно її перевести.

Хай живе робітничо-фермерська преса!

МІСТКОМ.

3 ПОЛЯ НАУКИ Й ТЕХНІКИ.

ПЕРУАНСЬКА КУЛЬТУРА З 3.000 ЛІТ.

Відомий мандрівник по Тибеті, що тепер вибирається досліджувати полудневу Америку, відкрив, до спілки з директором археологічного музею в Перу, Юліаном Телью, останки трьох старинних перуанських міст. Найшли вони їх на півострові Паракас, у 25 милях на пудне від Писко і 150 милях на пуд.-схід від Ліми, столиці Перу.

Два перші міста походять ще з 1.000 літ перед Хр., а третє з доби Інкасів. Мури та гробниці цих міст є із золотого порфіру. Перше місто, Перро Кольорадо, лежало під поволокою піску грубого до тринадцять стіп. Під нею найдено довгі ряди гробів, що лежали

на землі, мов фляшки. У кожнім гробі дослідники найшли від п'яти до патнадцяти мумій у сидячій позиції, оберті об стіну.

Найдено також гарні зразки тжанин. Гончарські роботи були дуже первісні. І в другім місті, Телью Кавена Лярга, голловим будівельним матеріалом був порфір. У місті було щонайменше 10.000 мешканців. Черепи їх були незвичайно довгі. Є докази, що трєпакація черепів була вже тоді відома. Цікаве, що одночасно приходять звестки про розкопки підчас ексспедиції у Мезопотамії, де викопали людський кістяк з доби 3.000 перед Хр. і глиняні посуди, що походять з цієї самої доби.

ЛЄНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубара.)

(Продовження.)

Він одержав керуючі вказівки особисто від тов. Леніна й вихав до Нарви. Швидко з'ясувалася серйозність німецького командування в справі дальшого наступу на Петроград. Однак, якщо військовий керівник того часу, в особистій розмові з тов. Леніном не сховав від нього тієї думки своєї, що при дальшому перебуванні радянського уряду в Петрограді місто буде приваблювати всяких авантюристів з німецького командування і тут, згідно з пропозицією т. Леніна, подав відповідний рапорт з цього приводу.

Уряд в березні вирішив переїхати з Петрограду до Москви.

Я повинен сказати, що тов. Ленін, як голова уряду, в той час всю свою увагу до найменших подробиць зосередив на наших операціях під Петроградом. Він чудово розумів, яке значення має наступ Німців на Петроград в той момент, коли у революції не було озброєних сил, правильно, по-військовому організованих.

Як відомо, від царської армії не залишилося й сліду. Вона стихійно сама себе демобілізувала. Само по собі виникла потреба формувати нову армію. Ось ці маленькі розвідочні загони, що ми їх сформували в Петрограді, й були тими першими кадрами армії, що з них по-

тім розгорнулася ціла дивізія.

Після приїзду до Москви Військова Рада розташувалася у потязі. По дорозі до Москви я зустрівся зі своїми начальниками розвідочних загонів, зазнаючись з дійсним станом німецького фронту і про це, після приїзду до Москви, доповів Ленінові. Та розвідочна звістка, що ми її організували навколо Петрограду, на той час розтїгалася до Вітебська, мов фронтво лінія.

У склад Військової Ради у Москві, крім т. Троцького й Подвойського, було введено літово ес-єра Прошьяна й більшовика Шутко. Троцький був комісаром по оперативній частині, а Подвойський — по господарській. Московська доба моєї роботи була добою підготування майбутньої Червоної армії. Перший декрет видано 8-го квітня про округний управління; в ньому вже зазначалося про формування майбутньої армії. Я кілька разів мав наради з Леніном в справі ріжких питань військової практики. Ця доба наших нарад підготувала ґрунт для утворення майбутньої армії за принципами обов'язковості й відмовлення від виборності командного складу.

В травні 1918 року наш штаб було переведено до Мурому. Це було зроблено для того, щоб дати йому можливість в спокійних умовах провадити свою роботу. Наш фронт до того часу вже цілком визначився. Ми мали ґрунт: північну, західну й південно-західну, що ними керували певні командування. Позаду цих ґруп, в так званій базі, по-між Уралом та Волгою, почалося формування дивізій. Цей рік був роком боротьби з так званим добровільним формуванням частин на місцях. Нам багато допоміг своїм авторитетом та своєю рішучістю Володи-

мир Іліч Ленін. В тих випадках, коли місця не виконували наших розпоряджень або заарештовували ті кадри для формування частин, що ми їх послали на місця, досить було доповісти Володимирові Ілічеві — й його телеграфні розпорядження ліквідували відразу непорозуміння на місцях.

В цей час тов. Ленін вже не брав безпосередньої участі у військових справах, віддаючи це діло головним чином, товаришам Троцькому та Подвойському. Але потім, коли на півдні почався олексієвський та корнілєвський рух, тов. Ленін знову повертається до безпосереднього керування військовими справами, особливо на південному фронті. Він цікавиться нашими планами, робить дуже енергичні розпорядження наркомові шляхів сполучення про необхідність швидких переїздів тих або інших наших частин і формувань і так ін.

На протяжі всього часу моєї роботи, як військового керівника, мені доводилося часто-часто розмовляти по службових справах з Володимиром Ілічем. І я повинен сказати, що Ленін, хоча й не був військовим, але дуже цікавився всіми подіями військовими, швидко сполував військові обставини, що створювалися, і дуже швидко робив відповідні висновки. Зрозуміло, що голова радянського уряду, провадив боротьби робітничої класи, в найтяжчу добу цієї боротьби, в момент ліквідування світової війни й організації перших парвистів робітничо-селянської армії, інакше й не міг ставитися до цієї роботи, що стояла перед ним.

Ми, військові фахівці, що приїхали до Петрограду з ставки й працювали потім протягом кількох місяців у Вищій Військовій Раді, повинні визнати, що в тов. Ленінові ми мали чуло-

го керівника в такій серйозній справі, як організація озброєної боротьби.

ЛЄНІН ДОПОМАГАЄ ГЕРОЯМ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

(Спогад А. Інгельмана.)

В 1918 році, коли я був головою заводського комітету Балтійського заводу, до завкому надходили кілька разів вимоги від хорих та покалічених робітників про видачу їм пенсії. Але не зважаючи на ходіння по всіх установах та особах, ми в Петрограді не могли знайти собі поради, і тоді на спільному засіданні делегатів від всіх морських заводів вирішили поїхати до Леніна.

Сказали — зробили. Ось ми й у Кремлі... Охорона швидко проглянула перепуски, і ми в кабінеті провадили... Нас охоплює нез'ясоване радісне почуття. Зараз побачимо того, до кого прикуто всі очі світа.

Входить Володимир Іліч, стискує нам руки й зараз-же переходить до справи.

Швидко, по-ленінському, сполудне суть: докоряє за довгу тяганину в такому важливому питанні і зараз-же робить розпорядження розглянути позачергово нашу справу в Раднаркомі, запропонувавши й нам бути присутніми на засіданні. Ми з радістю погоджуємось. Після розгляду справи, т. Ленін розпитує нас про Петроград, про настрій робітників, про завод, взагалі про всі потреби робітників, особливо про продовольчі потреби, які за тих часів стояли дуже гостро.

Швидко, по-ленінському, сполудне суть: докоряє за довгу тяганину, і в разі, як що довго не розв'язується ті або інші питання, сміливо звертається до нього по телеграфу. (Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

Що недавно вишла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то пошаріться киньте, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечеitate її. Це добра повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так дого відірватися від книжки, доки не перечеitate до кінця. Письменник М. Ірчана сам переклав вірну й вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатську ніч" в рідночасно багату вигода і то в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Нардована вона на найкращому папері, окладка з артистичним малюнком в двох кольорах. КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВСЮДНОРТЕ СКРІЗЬ ШО КНИЖКУ. Виславтеся книжку за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми пославте на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

У ВІДДІЛАХ І ТОВАРИСТВАХ ТУРФДІМ

НА ДОПОМОГУ У.Р.Д. В ТОРОНТО.

Binniger, Man.

"В БУРАНИ ДНІ"

В суботу, 10. квітня відбулося в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу представлення п. н. "Бурані дні", чистий дохід з якого призначений на будову У.Р.Д. в Торонто. Представлення було досить успішне з морального боку, коли вжити час року, коли публіка вже мало ходити на представлення. А тим самим було воно як на час року (весняний період) успішне з матеріального боку.

Аматори досить добре вийшли в своїх ролях. Не було виводити тут подвійних осіб, але загально сказавши, що аматори грали добре, тип були публічно відомі, тому ця гра мала досить широкі обсяги. Публіка також не представленням здала. Одне-трима здала його титлиди. Над домі монументи місця треба було до швидкості. Це було навазда, які ослаблюють істину в гру аматорів.

Масове віче.

В неділю, 11. квітня, в годині 3-ї по полудні відбулося в У.Р.Д. в Вінніпегу масове віче. Не діялись, що після масових ходових дій то не була гарний сонливий день, в який кортир кожного робітника прийшов на свіжому повітрі, або посидіти під хатою на сонці гуртом, все-таки робітники прийшли поважним зислом на цей мітинг — оцінює 500 осіб.

Мітинг відкрив голова т. М. Шатальський, вкортці пояснив ціль скликання мітингу, чому потрібні Укр. Роб. Дім в Торонто і чому ми з Вінніпегу повинні допомагати торонто-нським товаришам. Ватак, т. Шатальський сказав, що ширше промолвляють на ту тему т. Іван Сембай, т. Навізівський і т. Кобзев.

Тов. Сембай на вступ промови торкнувся української іміграції в Канаді і її культурного відродження. Будова робітничих інституцій, прагнення до організації, до освітньої праці — це є вкрай культурне відродження українських трудових мас в Канаді. Ватак ви перейшов до положення організованого українського робітництва в Торонто. Положення дуже тяжке, бо брак приміщення. Сходимо дерися на п'ятий поверх, там мати діточу школу, там відбувати всі збори організації — тісна приміщення не дає можливості пошити школу, ні організації. Далі т. Сембай навів приклад життя частини українських робітників в Торонто, робітників, з яких велике місто висало останні-оки, ніщо ми і за моралізували родичів, які не діялись на своє положення, приводять дітей до організації, просять хоч виловити їх дітей. Це можна зробити, або хоч на поштові задовольніти ці вимоги, якщо організовані робітники будуть мати власне приміщення.

Слідуючи промовою тов. Навізівський. На самому вступі зазначив, що мітинг скликав, щоб зібрати фонди на будову Укр. Роб. Дому в Торонто. Треба допомогти товаришам в Торонто, бо вони нам допомагали. В даному разі з нашою боку, коли ми зараз дамо якусь грошу, то це буде застатина звороту того, що дали торонто-нські товариші на будову У.Р.Д. в Вінніпегу.

Далі тов. Навізівський розповів, як українські робітники будували свою інституцію в Вінніпегу. Будували в найтяжчих умовах, серед тяжкої політичної атмосфери, коли навіть робітничі гасети було заборошено. Коли збудовано У.Р.Д. в Вінніпегу, то з його примірор пішли наші роб. організації по цілій Канаді. Промовець порівняв заставився над розвитком організації і її культурної праці, над її з'їздами, над створенням допомогних центрів на сході й заході, над створенням жіночої Секції і закладанням діточих шкіл, сформувалими діточих оркестр і т. н.

На закінчення т. Навізівський задекларував короткими словами до присутніх за жертвами. Він вказав на тяжкий економічний стан робітництва, а до того ще й в такому весняному періоді, як тепер, однік по жертвуємо, що можемо.

Після цього голова проголосив колекту ковертами, які роздали товариші всім присутнім. Присутні склали \$446.57.

Після цього промова т. Т. Кобзев, який розповів, як розвивалася робітничая організація в Саскатуні. Колекту створили в одній організації з патріотами. Але роботи повести не могли, тому примусили будувати окремі будівлю. А відокремившись, мусти будувати власний будинок, бо Чоки хотіли по комірному, не могли повести освітньої праці.

Після т. Кобзев ще коротенько промовляв т. Шатальський на закінчення мітингу й склав подяку жертводавцям.

Концерт.

Вечером відбувся в У.Р.Д. концерт. Концерт був гарний, виконаний спільними співачками в музичними складами при У.Р.Д. На павзі промовляв т. Навізівський і на його поклик присутні склали ще \$146.00. З представлення "Бурані дні" чистого доходу було \$110.00. Отже разом на будову Укр. Роб. Дому в Торонто зібрано в Вінніпегу за суботу й неділю поверх \$700.00.

Українські робітники в Вінніпегу цю широку жертвою заманifestували свою свідомість і ширість. За це їм належить щира подяка. Бажаємо, щоб робітників інших місцевостей Канади пішли за примірор вінніпегських робітників і поспішали на допомогу справі будови Укр. Роб. Дому в Торонто.

Далі.

ДОПОМОЖІМ ЗБУДУВАТИ УКР. РОБ. ДІМ В ТОРОНТО.

Форт Сміт, Ont.

Це вже всім відома азбука істина, що для того, щоб поліпшити своє положення, треба боротися організовано. А щоб бути організованим і вміти боротися, треба бути свідомим, треба мати знання. Там де темнота — не може бути й мови про організацію й боротьбу. Отже українські робітники почали будувати свої інституції, щоб провадити освітню працю.

Товаришу Редактор! Не відомите помістити на сторінках "Укр. Роб. Вістей" цих моїх кілька слів, щоб чим же раз докласти фактистам у Форті Вігліам, котрі так кричать на своїх мітингах, що українська робітничая преса в Канаді виходить за московські й ієрархічні рубілі — їхню брехню.

Я дуже поважно ставлюся до ходом листопадової кампанії, починаючи від перших днів листопада аж до часу видання 17. числа "У.Р.В.", тоб-то до положення листопаду. Я витягав всі статті, поміщені в "У.Р.В." в справі пресової кампанії від перших днів листопада 1925, та обчислив, що пресо-вого фонду та передат від старих і нових читачів для всіх трьох газет: "Укр. Роб. Вістей", "Робітничі" і "Фарм. Життя" зібрано було до положення листопаду в суму \$10,615.54. Так представляється рахунок останньої листопадової кампанії і це може бути дуже добрим відповіддю на брехливі накіди тухлих панків. При тим я не включаю в цей рахунок поквитован, поміщеною особно в "Фарм. Житті" і "Робітничі", а також не числив і тих поквитован, що повалились в наших часописіх пізніше і повьяються до до іншого дня.

Отже, панове фашисти, подивіться як працюють українські робітники по своїх організаціях!

Дальшим доказом, як працюють місцеві робітники для своєї організації, є концерт, що відбувся в грудні 1925 у фізичній галі та далі два концерти, що їх устроювано в користь роб. преси в Форті Вігліам. З першого концерту було чистого доходу \$50.00, другого \$38.00 а з третього, діточого, концерту, \$36.65. А ви, панове, робили концерт, то зібрали здаледі \$18.50, помімо того, що ваш літер зазначу в вступним слові, що кожний повинен дати 50 ц.

А хочете мати ще більше доказів, як працюють місцеві робітничі організації, то загляньте до робітничого довідка на МекЛаклен вулиці, а побачите, що там відбувається і школа неграмотних і спільний читання, проби представлення, спів — так що нема ні одного вечера в тиждень без заняття. Хтось.

Товариші! Відомітьши ширше на кілька торонто-нських товаришів і по товаришам по братерськи допомогати їм в їхній праці. Паль поміж товаришів праці і розкажіть їм про потребу доми в Торонто.

Качу також і до тих товаришів, що колись були в Торонто і разом працювали з товаришами, як брати, як одна родина, для добра працюючої поневоленої класи. Ви покинули це місто, бо шукали де інше шматка хліба. Однік не забувайте за торонто-нських товаришів в їхній теперішній праці. Найбільше, здержтеся, тих торонто-нських є в Детройт, як також і в інших місцевостях Злуч. Штатів. Не забувайте, товариші, що ви були членами торонто-нської організації, що ви були як одна родина. Тож допоможіть їм тепер в будові Укр. Роб. Дому. Покажіть, товариші, що ми розуміємо нашу справу і наші інтереси.

Тому до праці, товариші, бо Торонто-нці ждуть нашої відповіді.

Тимофія Корчак.

В суботу, 6. березня в нас в Брокенгеде школи відграв Драмугурток з відділу ТУРФДІМ в Реа Дір, Ман. Представлення, "Родина Щіткарів". Помімо того, що не було відповідних приборів, як місця так і сценарій і т. н., представлення відграно досить добре.

Це є правдивий доказ, що ті товариші і товаришки працюють ширше, завдяки над своїм освітленням.

А на 20. березня в нас згаданий Драмугурток в своїм власним домі в Реа Дір відграв шутку п. н. "Як світ ліпше до гори полама". Хоч нам дороба досить, далека, бо яких 18 миль, однак, нас кілька товаришів поспіраєся покласти. І признаємо, що шутка досить надавалася, бо з'являється нас більше думати над нашим положенням.

Тепер дещо згадаю про нашу околицю. В нас також вже є засноване товариство під назвою "Нове Життя", але дотепер ще дуже малий поступ зробило, бо ще маємо багато таких, що нам на перешкоді, а найбільше перешкоджає те, що не маємо свого будинку. Через брак приміщення не можна повести організаційної роботи на ширшу скалку. Отже ми тепер робимо старання, аби побудувати власний будинок.

До тепер ми ще не маємо організованого драмугуртка, але також робимо старання, аби організувати той шоб і ми могли відграти такі й подоби представлення, як вище згаданий товариші і товаришки в Реа Дір.

Стефан Козира.

Діточий концерт.

Савт Поркопайн, Ont.

Дня 4. квітня в Укр. Роб. Домі в Савт Поркопайні відбувся діточий концерт. Хоч це була неважлива величина, але не всі святакували дома. Сала була майже повна. Цікавилися як чути, так і родичі цих-дітей, що виступали в концерті. Кошерт випав добре. Присутні тшались, що так не багато діточих артисток, а постарались віддати свій концерт відозволюю. І я певний, що коли другий раз буде діточий концерт, то глядачів не забракне. Як-би воно не було, ці діти, що учащують до робітничої школи лише два рази на тиждень, багато пішли вперед.

Отже концерт випав дуже добре. Учитель з Тімнінса, тов. Гатко, забрав слово на поштовий концерт і вивисив присутнім чому треба організувати й адержувати робітничі діточі школи, яка з них користь і т. н.

Робкор.

"РОДИНА ЩІТКАРІВ".

Брокенгеде, Ман.

В суботу, 6. березня в нас в Брокенгеде школи відграв Драмугурток з відділу ТУРФДІМ в Реа Дір, Ман. Представлення, "Родина Щіткарів". Помімо того, що не було відповідних приборів, як місця так і сценарій і т. н., представлення відграно досить добре.

Це є правдивий доказ, що ті товариші і товаришки працюють ширше, завдяки над своїм освітленням.

А на 20. березня в нас згаданий Драмугурток в своїм власним домі в Реа Дір відграв шутку п. н. "Як світ ліпше до гори полама". Хоч нам дороба досить, далека, бо яких 18 миль, однак, нас кілька товаришів поспіраєся покласти. І признаємо, що

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПРО ЛИСТОПАДОВУ КАМПАНІЮ І ПРО ФАШИСТІВ.

Форт Вігліам, Ont.

Тут треба людині ученої і здорової. Я вже старий і не маю здоров'я до тяжкої роботи, а легкої трудно дістати. Допоможіть не сподіюся дістати від нікого, бо не належу до кожного товариства. Але я належу до вас, товариші, і качу вас, щоб ви такі належали до своєї організації, бо інакше буде але з вами на старші літа.

Мої товариші! Я признаюся перед вами, що я своїх центів не програв в карті. Я складаю, що міг, відриваючи собі нерва від уст і тепер живу за такою злочинній грші. Та чи воно мені стане на мій прожиток? Бо що тепер значить пару тисяч доларів?

Тому я качу ще раз: товариші, ставьте членами робітничої організації, а певно не будете журитися на старші літа так як я. Бо ваші товариші вам допоможуть.

Моя дружина переслала в цій листі 2 дол. на пресоий фонд "Робітничі".

Прошу зміняти адресу і отакує з товаришам прийтом.

С. Тишук.

З КИМ НАМ ПО ДОРОЗІ.

Торонто, Ont.

Дорога Редакціє!

Прошу не відомити помістити у наших часописіх цих кілька слів, що я бажав тут сказати. Ось на днях поповав мені в руки часопис "Канадський Фармер" з 24. березня 1925 р. Дивлюся, а на одній сторінці написана "Позір". Читаю, аж не відома пана Босова. Хом правда, не мало яке писальце, про него, але гадаю не завадити і тепер ще дещо сказати про цю особу.

В згаданий відозволю закладе пан Босій всіх старших, підстаршин і стрільців б. У.Г.А., шоб всі вони зголошувалися до "годового об'язу". Мобіляція, думаю собі. Салаж далі, аж виявляється, що це агітація того панка, що опинився аж в Алберті, куди тепер власне приїздить найбільше ті, що брали участь в світовій війні. Тож як, як бувший підстаршина У.Г.А., шоб брав участь в світовій війні, а також був в бою з Польками, хому перестерегти тих всіх товаришів, що прибули ці прибувають до Канади чи Америки й ще до сьогодні вірять подібним панкам і їх відозвам, хому виявити їм наслідки роботи таких панків, як оті босі і другі такі-ж самі.

Вкортці зазначу, що останній маєнер петаровишани з 1921 р. дуже сумний для укр. населення Галичини. В цій році такі панки, як оті отамани, поєдналися з Польками і кинули стрільцям ж. броболюбіву ринно. А ми, товариші, несподомі того, що робимо, послухали отаманів і за-б'юювали своїми гурдами фронт робітничо-селянський "армії" від Коломи до Стрия, фронте де не було ні одного польської жовіра, лише був польський штаб армії, що тільки позаду сидів нас і з задоволенням затирав руки.

Пани отамани писали тільки відозви та закликали стрільців і селян, шоб ставали в ряди разом з Польками та помагали прогнати "наїзників-білошвишів". Вони казали: "Польки дадуть нам автономію, а більшовишів ні". Ось дали. Ось маємо її. А ми, стрільці, що своєю юнацькою кровю помагали по неспівомості загнати нашу рідно в ярмо, де і нині сидить польська нагайка по наших батьках, братах і сестрах за ту прислугу, шоб ці отамани зробили Полькам, дістали в подяку Відозвичі, Катоничі і такі інші шутки, що вони остануть нам в пам'яті на довгі часи. А через кого то все сталося, осудити, товариші, самі.

Тож товариші стрільці з б. У.Г.А., шоб вас судяба загнала тепер по цей

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ.

Денвер, Коло.

Товаришу Редактор!

Повідомлю Вас, що я вже нахождаюся в Денвер, Колорадо. Повітря тут здорове. Я, за два дні мого побуту тут чуюсь багато здоровіший. Я вже переїхав багато. Навздоровіше повітря, яке де знаходжу, має степій Міустрі. В однім містечку того степію, де я досі перебував, було п'ятсот людей, а на них ніхтє церков.

В Денвері є рідний народ. Українців є тут споре число. Вони мають також свої церкви. Однак тут дещо іншакше. Є декотрі, що не ходять вправді до церкви; але грають в карті та вють самогон. Шоб до роботи, то заробляється тут досить добре, хоч є також багато безробітних. Але тепер вже таких чак, що нема міста, де-б не було безробітні. Але після того, що я чув від людей, то робітників заробляють тут добре. Їх, що працюють коло тунелів, то заробляють від 5 до 10 доларів в день. Їх, що їдуть в гори пасти вівці, мають місячно від 60 до 80 доларів. При повнозній бурякці платять 25 дол. за акер.

бік океану! Виважу вас, шоб ви більше не дались зловати на вудку всім таким отаманам, як оті Босі, а гнали їх від себе геть на чотири вітри. Наслідки їх роботи вже звісні. Не гуртуйте, товариші, більше нашої молодості, а підготуємося до боротьби з нашими ворогами. А шобби знову зрозуміти класову боротьбу, то треба читати робітничі часописи "Укр. Роб. Вісти", "Робітничі" і "Фармерське Життя", які дійсно обстоюють і борються робітничі інтереси.

В теперішній час опинився в Канаді вже багато таких, що брали участь у воєнних полях і розуміють класові інтереси і тепер всіляк панки від нас вже відкають. Конечним є однак, шоб нами реди ще більше змішались. Тож не лишайте нас товаришів самих, а ставайте так само в члені робітничої організації, а тоді побачимо не муштру, а науку і провітство.

Прочі з чорносотенями!

З товаришам прийтом.

А. Ніколаєв.

б. десятник У.Г.А.

Лист з Галичини.

Дорогий швагрю й братові!

Колі я був в Канаді, то мені нічо не було в голові, тільки діти. Я все старався, шоб вони не блудили, а в часі той проклятої рини, то я лише думав, що вони там з голоду погинуть.

Колі я повернувся, то застав хлопців вже гарних і мирних та тоді думав собі, шоб буди мати поміж. Але шоб, коли тут все перевернулося? Стала несправді до той немілої республіки, бо вона не дає жити на світі. Настала велика нужда. Багато свідоміших людей гинуть за політичні провини.

Хоч я тишався моїми дітьми, але не догоду. Почалась боротьба з панами. Почали горти панські фізьяркви, а наші діти фрпадали у вазичі. Польки дуже гостро карують за політику і так трох розстріляли: одного митингівського, одного славнянського а одного зодочівського, а решту засуджені в тюрьмі і дістали по 15 і по 25 літ. Мій старший син засуджений на 12, а молодший на 6 років.

Отак швагрю, а добришесь своїми дітьми, за котрими я ціл літа тужив; вони тепер мусять марнувати свої літа по проклятих торках. Яка мука йому серцю, шоб такі молоді діти марнують своє молоді життя! Вони просять, шоб ми давали поміж, а тут вже я сам не годен собі дати ради, бо вони мене до засуду благають, шоб я не годе скоро опам'ятався. Але в то нічого не поможе, тільки шоб ще живуть. А як буде далше, то не знаю. Тут в нас так тяжко жити, як капути під каменем, бо тут нічо не годен той Польмі нагодувати. Слава, 20. І. 1926.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів відділу ТУРФДІМ в Вінніпегу, шоб в неділю, дня 18. квітня в годині 2.30 пополудні відбудуться в Укр. Роб. Домі міміські збори.

На зборях будуть обговорюватися важні справи.

Кожний член обов'язково повинен явитися на збори.

Принесіть з собою членську книжочку.

Заряд.

УВАГА, ІСТ КИДОНАН!

Діти Української Робітничої Діточої Школи при Укр. Роб. Домі в Іст Киддонан устроюють в неділю, дня 18. квітня в годині 2.30 пополудні відбудуться в Укр. Роб. Домі міміські збори.

На зборях будуть обговорюватися важні справи.

Кожний член обов'язково повинен явитися на збори.

Принесіть з собою членську книжочку.

Заряд.

ВЕЛИЧАВИЙ ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ.

Програма концерту багата і ріжнородна. Концерт буде дуже цікавий, бо участь в нім беруть самі діти. На концерті будуть виступати: діточий хор, мандолинова оркестра, декламатори, содисти, дуети, терети і багато інших несподівано.

Прогрється всіх прибути якнайчисленніше і разом провести цей вечір з нашою дітворою.

Початок в год. 8.30 вечером. Вступ за добровільними датками.

РОБІТНИЧА КНИГАРНЯ.

Повідомляється українських робітників, шоб п. ч. 446 Селкірк Евіню в Вінніпегу отворено робітничу книгарню. В цій книгарні може дістати українські і англійські робітничі книжки, журнали і гасети. Заходіть п. ч. 446 Selkirk Ave.

Колі переїздите з одної місцевості до другої або перенесете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби зміняла Вашу адресу. При цій не вистарить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

Одиний часопис в Злучених Штатах, який в дійсності заступає інтереси працюючого народу. Виходить кожного дня окрім державних свят.

Обов'язком кожного українського робітника є стати передплатником цього часопису. В нім ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політичну наукову статті, розвілку, дописи і т. п.

Передплата на рік \$9.00.

Пішіть сейчас на слідуючу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
17 East 3rd St.
New York, N. Y.

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ

Одиний часопис в Злучених Штатах, який в дійсності заступає інтереси працюючого народу. Виходить кожного дня окрім державних свят.

Обов'язком кожного українського робітника є стати передплатником цього часопису. В нім ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політичну наукову статті, розвілку, дописи і т. п.

Передплата на рік \$9.00.

Пішіть сейчас на слідуючу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
17 East 3rd St.
New York, N. Y.

ПОШУКУЮ СВОЇХ КРАЇНІВ!

ПІОТРІБНО хлопця до науки в блахарських ремеслі. Добра нагода навчитися вставити форнесі і т. н. З'ясувати під ч. 883 1/2 Мейн Стр., Вінніпег.

ХТО МАЄ для ренту фарму або акри, або хто потребує робітника до праці на фармі або в акрах, хай напише на поштову адресу. Я бажую перенестися до праці на фарму з жінкою і дітьми. Моя адреса.
P. Jaroslawsky,
363 1/2 Magnis Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ СВОЇХ КРАЇНІВ!

ПІОТРІБНО хлопця до науки в блахарських ремеслі. Добра нагода навчитися вставити форнесі і т. н. З'ясувати під ч. 883 1/2 Мейн Стр., Вінніпег.

ХТО МАЄ для ренту фарму або акри, або хто потребує робітника до праці на фармі або в акрах, хай напише на поштову адресу. Я бажую перенестися до праці на фарму з жінкою і дітьми. Моя адреса.
P. Jaroslawsky,
363 1/2 Magnis Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ СВОЇХ КРАЇНІВ!

ПІОТРІБНО хлопця до науки в блахарських ремеслі. Добра нагода навчитися вставити форнесі і т. н. З'ясувати під ч. 883 1/2 Мейн Стр., Вінніпег.

ХТО МАЄ для ренту фарму або акри, або хто потребує робітника до праці на фармі або в акрах, хай напише на поштову адресу. Я бажую перенестися до праці на фарму з жінкою і дітьми. Моя адреса.
P. Jaroslawsky,
363 1/2 Magnis Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ СВОЇХ КРАЇНІВ!

ПІОТРІБНО хлопця до науки в блахарських ремеслі. Добра нагода навчитися вставити форнесі і т. н. З'ясувати під ч. 883 1/2 Мейн Стр., Вінніпег.

ХТО МАЄ для ренту фарму або акри, або хто потребує робітника до праці на фармі або в акрах, хай напише на поштову адресу. Я бажую перенестися до праці на фарму з жінкою і дітьми. Моя адреса.
P. Jaroslawsky,
363 1/2 Magnis Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ СВОЇХ КРАЇНІВ!

ПІОТРІБНО хлопця до науки в блахарських ремеслі. Добра нагода навчитися вставити форнесі і т. н. З'ясувати під ч. 883 1/2 Мейн Стр., Вінніпег.

ХТО МАЄ для ренту фарму або акри, або хто потребує робітника до праці на фармі або в акрах, хай напише на поштову адресу. Я бажую перенестися до праці на фарму з жінкою і дітьми. Моя адреса.
P. Jaroslawsky,
363 1/2 Magnis Ave.,
Winnipeg, Man.

ПРЕКРАСНА ЖИТТЄВА ДРАМА!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

— відіграє —

В СУБОТУ, 17. КВІТНЯ 1926 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

дуже гарну, повчачу драму в 4-ох діях і 5-ох відслонях з селянського життя, яку написав найбільший з українських драматургів Михайло Кропивницький п. н.:

ГЛИТАЙ АБО ПАВУК

В цій драмі змальовано панування глитая, багатого селянина, що панує в селі й тягне останні соки з бідних селян. Це селянин, Бичок, який є в кожному селі, який все преться в "начальство" (на віята, або на старшину його все вибирають за чарку горівки). А коли старшину "начальником", тоді по сім шкпі дере з тих, які зробили його тим "начальником". Через шлу драму проходить живую ниткою цікава романтична історія. Тож приходіть на це представлення громадою.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, 18. КВІТНЯ 1926 Р. В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛИНОВА ОРКЕСТРА І СОЛІСТИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

МОЛОДІ ТОВАРИШІ І ТОВАРИШКИ ЧИТАЙТЕ

дуже цікавий часопис "МОЛОДИ РОБІТНИК" (Young Worker) орган Ліги Комуністичної Молоді Канади, що виходить в Торонто на англійській мові раз в місяць.

Передплата: 50 цт. на рік. Поодинокое число 5 цт.

Адреса: "THE YOUNG WORKER", Room 301, Tyrrell Bldg., 95 King Street East, Toronto, Ont.

ПЕРШИЙ РАЗ У ВЕГРЕВІЛІ!

Старанням відділу ТУРФДІМ у Вегревіл відіграється в віс